

Příklady na seminář na téma obecná část závazkového práva, změny závazků

1. Strana A uzavřela jako zájemce se stranou B jako zprostředkovatelem smlouvu o zprostředkování prodeje nemovitostí ve vlastnictví strany A za kupní cenu 1,200.000,- Kč [bod II.1) smlouvy]. V bodě IV.1) bylo uvedeno, že zájemce zaplatí za zprostředkování „provizi ve výši 0% z kupní ceny nemovitostí“. Zabývejte se tím, zda jde o platnou smlouvu a zda tato smlouva odpovídá § 774 a násl. OZ.
2. Soud uložil v rozsudku žalovaným A, B a C povinnost zaplatit částku 90 000 Kč. Vyšel ze zjištění, že žalovaní jsou na základě smlouvy uzavřené s žalobcem solidárními dlužníky ohledně uvedené částky; ve výroku rozsudku však výslovně neuvedl, že jsou zavázáni rukou společnou a nerozdílnou, neboť tato okolnost již plyne z hmotného práva a není ji tedy třeba v rozsudku konstatovat. Oprávněný poté navrhl nařízení výkonu rozhodnutí pro celou pohledávku jenom vůči A, neboť měl zato, že může po A – coby solidárním dlužníku (§ 511 odst. 1 OZ) – požadovat zaplacení celého dluhu. Vyhoví soud návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí?
3. Strana A vypůjčila straně B na jeden rok malotraktor TZ4K14 4X4 diesel. Vypůjčitel byl s tímto strojem nesmírně spokojen (zejména žhavení a vstřikování fungovalo na výbornou), a požádal proto půjčitele, zda by mu místo něj nemohl dát rotavátor Birggs & Stratton 5HP s příslušenstvím; půjčitel s tím souhlasil. Doba jednoho roku uplynula, avšak vypůjčitel nevrátil půjčiteli ani malotraktor, ani rotavátor. Půjčitel se proto obrátil na soud, a domáhal se po vypůjčiteli vydání malotraktoru. Bude žaloba úspěšná?
4. Nejvyšší soud dospěl v rozsudku publikovaném pod R 26/2006 k závěru, že „povaha ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák. vylučuje, aby výše úroku z prodlení byla v občanskoprávních vztazích dohodnuta jinak, než stanoví právní předpis, který toto ustanovení provádí“. Argumentace se opírá o úvahu, podle níž gramatický výklad formulace „výši úroku z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis“ nenechává prostor pro úvahy, zda lze výši úroku z prodlení či poplatku z prodlení stanovit jinak, tedy ani dohodou účastníků. Zvažte, zda je závěr Nejvyššího soudu správný.
5. Věřitel A uzavřel s osobou T smlouvu o postoupení pohledávky, kterou měl vůči dlužníku B. Postupník poté prokázal dlužníku postoupení pohledávky tím, že mu předložil text postupní smlouvy, a požádal jej o zaplacení dlužné částky. Na základě toho dlužník svůj dluh splnil osobě T, coby novému věřiteli. Posléze však vyšlo najevo, že smlouva o postoupení pohledávky je absolutně neplatná, neboť A jednal v duševní poruše, která jej činí k tomuto úkonu nezpůsobilým ve smyslu § 38 odst. 2 OZ. Jaký dopad bude mít tato skutečnost do poměrů dlužníka B? Došlo k zániku jeho dluhu, či nikoliv?
6. Dlužník A dlužil věřiteli B částku 50 000 Kč na základě písemné smlouvy o půjčce. Vzhledem k tomu, že A byl bez prostředků, rozhodla se mu pomoci jeho přítelkyně T tím, že za něj dluh převezme. Dohodla se na tom ústně s dlužníkem A a na zadní stranu smlouvy o půjčce připsala své prohlášení, že za něj dluh přebírá. Věřitel B potom uplatnil své právo na vrácení půjčky žalobou u soudu vůči dlužníku A; ten však

namítl nedostatek pasivní věcné legitimace, neboť novým dlužníkem již dle jeho mínění byla jeho přítelkyně T. Zamítne soud žalobu?

7. Solidární dlužníci SD1 a SD2 jsou zavázáni za dluh v celkové výši 30 000 Kč, přičemž na základě smlouvy, kterou byl solidární závazek založen, ve vnitřním poměru na SD1 připadá podíl o velikosti 10 000 Kč (tj. asi 33,3 %) a na SD2 podíl o velikosti 20 000 Kč (tj. asi 66,6 %). Věřitel poté uzavřel s třetí osobou smlouvu o přistoupení k závazku ve smyslu § 533 OZ, v důsledku čehož se přestupitel stal dalším solidárním dlužníkem. Jaké budou nyní vnitřní podíly všech tří solidárních dlužníků na celém dluhu?
8. Strany si v kupní smlouvě o převodu nemovitosti ujednaly, že daň z převodu nemovitostí zaplatí prodávající a kupující každý jednou polovinou. Finanční úřad poté vyměřil prodávajícímu daň ve výši 105 360 Kč. Prodávající ji uhradil finančnímu úřadu jenom z poloviny namítal, že zbytek uhradí kupující. Posuďte, zda je taková dohoda prodávajícího a kupujícího vůbec možná; neobchází se jí zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, darovací a dani z převodu nemovitostí? Je takovou dohodou věřitel vázán?